

ת"פ 40027/09/20 - מדינת ישראל ע"י נגד לנדאו יציקות בע"מ, עזרא לנדאו, לאה לנדאו

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 40027-09-20 מדינת ישראל נ' לנדאו יציקות
בע"מ ואח'

לפני
בעניין: כבוד השופטת יפית מזרחי-לוי
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מאשה שניאור
1. לנדאו יציקות בע"מ
2. עזרא לנדאו
3. לאה לנדאו
ע"י ב"כ עוה"ד סיגל מלמיליאן - סניגוריה ציבורית

גזר דין

הרקע הצריך לעניין

- ביום 20.3.24 ניתנה הכרעת דין. הנאשמים הורשעו לפי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, כדלקמן:
  - נאשמת 1 (החברה):
הלנת שכר - עבירה אחת לפי סעיפים 1, 25(ב1)(1) ו-26 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (החוק).
אי מסירת תלוש שכר עד ליום הקובע - 3 עבירות לפי סעיפים 24(א) + 25ב(א)(1) לחוק.
  - נאשם 2 (הנאשם):
הלנת שכר - עבירה אחת לפי סעיפים 1, 25(ב1)(1) לחוק.
אי מסירת תלוש שכר עד ליום הקובע - 3 עבירות לפי סעיפים 24(א) + 25ב(א)(1) לחוק.
הפרת חובת פיקוח נושא משרה בתאגיד - 3 עבירות לפי סעיפים 26(ב) + 25ב(ב1)(1) לחוק.
  - נאשמת 3 (הנאשמת) - הורשעה באותן עבירות כמו הנאשם.

תמצית כתב האישום

עמוד 1

5. החברה עוסקת ביציקות כסף, פליז זהב. הנאשמים 2-3 הם בעלי החברה.
6. בתקופה שבין 1.12.18 עד 28.2.19 העסיקה החברה עובד. בחודש פברואר 2019 הלינה החברה את שכרו. במקום לשלם את השכר עד 10.3.19 היא שילמה אותו ב-27.6.19.
7. כמו כן, החברה לא מסרה לעובד תלושי שכר לחודשים 12/18 עד 2/19.
8. ביום 20.3.24 נשמעו טיעונים לעונש.

טיעוני המאשימה

9. המאשימה טענה כי העבירות השונות התבצעו במסגרת אירועים שונים שיש לקבוע לכל אחד מהם מתחם עונש הולם משל עצמו - אירוע הלנת שכר, מעשה עבירה אחד; אירוע אי מסירת תלוש, 3 מעשי עבירה; ואירוע הפרת חובת פיקוח, בגין עבירת היעדר פיקוח שהוביל ליתר מעשי העבירה.
10. העונש הקבוע להלנת שכר בהתאם לסעיף 25 ב(ב1) לחוק הגנת השכר הינו מאסר של חצי שנה או קנס בהתאם לסעיף 61 (א) (3) לחוק העונשין בסך 75,300 ₪.
- בתיק ת"פ 62593-03-14 מדינת ישראל נ' פאולו נקבע ביחס לחברה המעסיקה מתחם בין 226 אלף ל-300 אלף שקלים בנסיבות של 2 עובדים והלנה למשך 5 חודשים, ונגזר קנס בסך 263 אלף שקלים. ביחס לנושאי המשרה נקבע מתחם שבין 57,000 ל-110,000 ולאור הנסיבות האישיות החריגות הוטל קנס בסך 75,000 ₪.
- בתיק ת"פ 59850-01-16 מדינת ישראל נ' פרוקטפיל ישראל בע"מ קיבל בית הדין את מתחמי הענישה להם עתרה המאשימה וקבעה כי המתחם של הלנת שכר בין 20-50 אחוזים, נגזר שם קנס של 90,000 ₪.
11. בעבירות של אי מסירת תלושים הקנס המירבי הקבוע בחוק הינו 14,600 ₪ (בהתאם לסעיף 61 (א)(2) לחוק העונשין).
- באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כאמור מדובר בעובד אחד שלא נמסרו לו תלושים במשך 3 חודשים.
- בתיק ת"פ 63228-10-15 מדינת ישראל נ' מועדון כדורגל אשקלון (9.8.16), נקבע שהמתחם יעמוד בין 20% ל-50%.
12. ביחס לעבירת הפרת הפיקוח של הנאשמים 2-3, מדובר בנאשמים חוזרים שעומדות לחובתם 2 הרשעות קודמות בתיקים לפי חוק הגנת השכר. יש לכן לקבוע לנאשמים 2-3 עונש הולם שירתיע אותם מפני הישנות העבירות.
13. בהינתן שלבסוף שולם לעובד שכרו, נערכו התלושים בדיעבד, והנאשמים הודו באישומים, מתחם הענישה הוא 25,000-80,000 ₪. העונש ההולם לנאשמת הוא 25,000 ₪ לפחות בגין הלנת שכר; ו-21,000 ₪ בגין אי מסירת תלושים.

14. ביחס לנאשמים 2-3 - הקנס המרבי הוא מחצית הקנס שנקבע לחברה שהם היו אחראים לפקח על עסקיה. בהתחשב בנסיבותיהם האישיות, שאינם קשורים לעבירות. היותם זוג מבוגר, מצב כלכלי לא טוב והעובדה שהם הודו, יש להטיל על כל אחד מהם קנס בסך 12,500 ₪ לפחות בגין הפרת חובת פיקוח על הלנת השכר; ו-10,500 ₪ בגין הפרת חובת פיקוח על אי מסירת תלושים.

15. כן התבקש בית הדין לקבוע שהנאשמת 1 תתחייב להימנע מביצוע עבירות בהן הורשעה למשך 3 שנים או שיושת עליהם מלוא הקנס או מאסר עד 90 יום, בהתאם לסעיפים 72, 74 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

16. המדינה ציינה שהקנס ייגבה בתום הליך פשיטת הרגל ולא יפגע בנושים.

טענות הנאשמים

17. הנאשמים התחייבו לא לעבור על העבירות בהן הורשעו משך 3 שנים.

18. הנאשמים ביקשו להתחשב בנסיבות העבירה - לטענתם, העובד שלא קיבל שכר הוא גרוש במצב כלכלי לא טוב שביקש לקבל שכר במזומן כדי להעלים כספים מגרושתו. יום אחד הוא עזב את העבודה. לא היה להם פרטי חשבון שלו והם לא יכלו לשלם לו.

19. לעניין תלושי השכר - העיכוב במסירתם נגרם בתום לב. מדובר בשני נאמשים חולים וקשישים שלא יכלו לנהל את העסק כראוי ונקלעו לחובות.

20. העסק בהליכי סגירה. מצבם האישי רע. יש חובות של מאות אלפי שקלים. הנאשמים מתפרנסים מביטוח לאומי. גרים בדירת 2 וחצי חדרים. כלל העוולות בסופו של דבר תוקנו. כל קנס שייפסק יהיה קשה מנשוא.

21. כתב האישום הוגש נגד הנאשם לא בצדק כיוון שהוא בכלל אומן שמתעסק ביציקות יודאיקה. הוא לא היה מעורב בענייני ניהול ולא מבין בהם. הנאשמת, אשתו, היא זו שניהלה העסק, כפי שגם צוין בחומר החקירה.

22. הנאשמים ביקשו לראות בעבירות כמסכת אירועים אחת ולקבוע עונש הולם בגין כלל העבירות.

23. הנאשמים הוסיפו ששניהם בהליכים פשיטת רגל. נפתחו נגדם תיקים ויצא צו כינוס נכסים. לטענתם, הקנסות יפגעו בקופת הנושים.

24. לאור זאת הנאשמים ביקשו להטיל עליהם עונש כיחידה אחת, כאדם אחד, ולקבוע שהעונש יהיה מחצית מהעונשים שביקשה המדינה (היינו, רבע ממה שביקשה המדינה ביחד לכל אחד מהנאשמים).

25. הנאשמת הוסיפה לגבי נסיבותיהם האישיות שמדובר בעסק שהתדרדר. אין להם כיום כלום. הנאשמת בת 71 והנאשם בן 86. שניהם חיים מקצבת ביטוח לאומי והבטחת הכנסה, 7,000 ₪, הכוללים את גמלת הבטחת הכנסה, קצבת אזרח ותיק, ו - 800 ₪ קצבת סיעוד. מתוך הסכום הזה, מדי חודש

3,500 ₪ משולם עבור שכירות. 600 ₪ לקופ"ח ו-800 ₪ לתרופות.

דין והכרעה

26. העבירות בהן הורשעו הנאשמים חוסות תחת אותה אכסניה, היא חוק הגנת השכר. מדובר בעבירות הקשורות לתשלום השכר, עיכוב בתשלום ואי מסירת דיווח על התשלום ופרטיו, היינו תלושי השכר. בהיות שכך, כלל העבירות מקיימות ביניהן "**קשר הדוק**" (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) (עניין ג'אבר)). לפיכך יש לקבוע מתחם עונש הולם "**לאירוע כולו**" ולגזור מתוכו "**עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע**" (סעיף 40ב(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (חוק העונשין)).

27. על פי הפסיקה "**משנמצאים אנו בגדרו של 'אירוע אחד', ברירת המחדל היא שמדובר גם ב"מעשה" אחד, וממילא כי הענישה בגין אותו אירוע לא תעלה על העונש המקסימלי בגין העבירה החמורה ביותר מבין העבירות שבהן הורשע הנאשם ביחס לאותו אירוע**" (עניין ג'אבר). כאמור, כלל העבירות שיוחסו לנאשמים קשורים לאינטרס ההגנה מפני הפגיעה בשכרו של התובע. אין מקום לפיצול מלאכותי של עבירת אי מסירת התלושים משום חיובה החוזר על פני פרק הזמן שחלף, אך משום חלוף הזמן. חלוף הזמן הוא שיקול להחמרת הענישה, מדובר בעבירה אחת של אי מסירת תלושי שכר. אין מקום גם לפיצול עבירת הלנת השכר מעבירת אי מסירת תלוש שכר, היכן שמדובר היה בהלנת שכר ואי מסירת תלוש לאותו חודש. יש לראות בכלל העבירות משום מעשה אחד, כך שהעונש לא יעלה על העונש המקסימלי בגין העבירה החמורה ביותר שהיא, במקרה דנן, עבירת הלנת השכר. הדברים נכונים ביתר שאת ביחס לנאשמים 2-3 שהרשעתם נלווית להרשעת החברה מכוח אחריותם לפקח על פועלה של החברה. חובת הפיקוח היא העיקר וכמות המחדלים שנגרמו כתוצאה מהפרתה היא הטפל. לפיכך, יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין אירוע שכולל מעשה עבירה אחד גם עבור הנאשמים.

28. לפיכך נקבע כי יש לקבוע מתחם עונש כולל ביחס לאירוע אחד שלא יעלה על הקנס המקסימלי להלנת שכר.

העונש ההולם

29. הערך המוגן בעבירות שיוחסו לנאשמים הינו הזכות לקיום בכבוד והזכות לקניין, שתיהן זכויות התלויות בתשלום המלא של השכר ובזמן.

30. במישור הקונקרטי, עם זאת, לא הייתה מחלוקת שהמחדלים תוקנו. כן, כעולה מכתב האישום, מדובר היה בעובד אחד, בפרק זמן קצר יחסית של אי מסירת תלושים, ובמקרה אחד בלבד של הלנת שכר. לא מדובר במעסיק שקיפח את שכר עובדיו כדבר שבשגרה או שלא הנפיק תלושים כלל.

31. מכיוון שמתחם הענישה מתייחס לקנס "**יש לקחת בחשבון גם את 'מצבו הכלכלי של הנאשם' (סעיף 40 ח' לחוק העונשין), וזאת כבר בשלב של קביעת מתחם העונש ההולם**" (ע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ** (8.2.14)). בנידון, הנאשמים העידו ביחס למצבם הכלכלי במסגרת הטיעונים לעונש ולא הייתה מחלוקת על מצבם הכלכלי שהוא בכי רע.

הנאשמים חצו גיל שיבה, אין להם נכסים, הם מתפרנסים מקצבאות ביטוח לאומי, לרבות קצבת סיעוד, ושניהם בהליכי פשיטת רגל.

32. אין בסיס לטענת הנאשמים שחיובם בקנס יבוא על חשבון הנושים. אולם, לאור נסיבותיהם האישיות הקשות, מצב בריאותם, גילם המתקדם ומצבם הכלכלי הקשה, אנו סבורים שיש לקבוע את עונשם על הצד הנמוך, ואף מתחת לרף הענישה המקובל כדי שלא יוטל עליהם קנס שהם יצטרכו לגרור אחריהם כל ימי חייהם.

33. מתחם הענישה ההולם לו טענה המדינה, בין 20% ל-50%, רלוונטי לנסיבות חמורות יותר, של ריבוי עובדים וחודשי הלנת שכר או אי מתן תלושים. לעומת זאת, בנסיבות של עובד אחד המתחם ההולם הוא בין 10% ל-30% (ר' למשל בת"פ (ת"א) 51356-11-11 **מדינת ישראל נ' עצמון אבטחה - משמרות החופים** (6.6.15)).

34. לאור נסיבותיהן הקשות של הנאשמים מצאתי לנכון לגזור על כל אחד מהנאשמים קנס בסך 2,500 ₪. בהקשר זה יצוין כי אמנם אין מקום להטיל עונש משותף על הנאשמים. אך בהיותם יחידה כלכלית אחת, כבני זוג, צריך להתחשב בעובדה שהטלת עונש על כל אחד מהם, תשפיע גם על השני. אשר לנאשמת 1, כיוון שלא ננקטו כלפיה הליכי פשיטת רגל, מצאתי לנכון לגזור עליה קנס בסך 20,000 ₪ (לניתוח דומה ולמתחמי ענישה רלוונטיים ר' ת"פ (תל אביב-יפו) 11718-03-15 **מדינת ישראל - אליה אירועים בע"מ** (26.6.19)).

סוף דבר

35. על הנאשמת 1 לשלם קנס בסך 20,000 ₪ בגין עבירות הלנת שכר ואי מסירת תלושי שכר;

36. על הנאשם 2 לשלם קנס בסך 2,500 ₪ בגין אחריותו לעבירות הנאשמת;

37. על הנאשמת 3 לשלם קנס בסך 2,500 ₪ בגין אחריותה לעבירות הנאשמת;

38. נוסף על הקנסות, אני מחייבת את הנאשמים להתחייב מביצוע עבירות דומות למשך שלוש שנים ממועד גזר דין זה, או שיהא עליהם לשלם את הקנסות לעבירות שביצעו לפי השיעור המקסימלי לכל עבירה.

39. קנס הנאשמת 1 ישולם ב-4 תשלומים.

40. קנסות הנאשמים 2-3 ישולמו ב-10 תשלומים.

41. הנאשמים מופנים להוראות הכלליות הבאות:

- אם מועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליה להקדים את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, לפי המועדים והתשלומים שקבעתי.

- ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
  - בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
  - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
  - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- 42. זכות ערעור כדין.**

ניתן היום, ה' אייר תשפ"ד, 13 מאי 2024, בהעדר הצדדים.